

D • N
20/5 1949

Neutralitet till döds

I denna tidning har gång efter annan framhållits att Sverige vid ett eventuellt — enligt vår mening osannolikt — krig mellan öst och väst icke under några förhållanden kan föra en politik som leder till vårt inträde i kriget på rysk sida mot de skandinaviska staterna och västmakterna. Detta har ansetts vara en självklar följd av den demokratiska svenska opinionens inställning. Ett ordnärt neutralitetsbrott kan naturligtvis beivras varifrån det än kommer, men ett krig på fel sida får det inte leda till. Situationen var densamma under andra världskriget — Sverige kunde inte tänkas bli nazismens bundsförvant i strid mot Norge, Danmark, England och USA.

Förhållandet har här åberopats som ett av de avgörande skälen för inträde i de demokratiska staternas freds- och försvarsorganisation. Då någon genomförd neutralitet inte är tänkbar och då detta är känt för de agerande maktgrupperna, innebär anslutning till Atlantpakten blott att vi vinner de garantier i fråga om förberedd hjälp som genom sitt värde för försvaret

minskar krigsrisken, utan att faran för ett överfall ökas. Att inge främmande makter föreställningen att Sverige är ovillekorligt neutralt i nyss angivna mening vore, har det sagts, möjligt blott om en diktatur upprättades och de fria opinionsyttringarna undertrycktes.

Denna ståndpunkt, som utgår från det svenska folkets klara ställningstagande för demokratin och därmed för demokratierna, har helt naturligt angripits från kommunistiskt håll. Här följer man receptet att alltid beskylla motståndarna för de planer man själv hyser. Svenska demokrater anklagas systematiskt för krigshets och diktaturtendenser, och de som står på samma linje som Dagens Nyheter i utrikespolitiken (enligt senaste opinionsundersökning nära hälften av Sveriges demokrater) påstås bilda en amerikansk femte kolonn.

Otroligt nog har liknande synpunkter framkommit även på andra håll. Häromdagen skrev Aftontidningen att Dagens Nyheter genom att framhäva omöjligheten av ett krig på rysk sida principiellt gjort sig skyldig till samma resonemang som kommunisterna — för vilka ett krig utom på rysk sida är otänkbart. Folkpartiets ledare kritiserades för att han i denna punkt icke tagit avstånd från Dagens Nyheter; han hade i interpellationsdebatten om kommunismen undvikit att besvara frågan. Om Aftontidningens uttalanden fås tas på allvar och om de representerar partiets ståndpunkt, skulle alltså regeringen på denna punkt hysa en annan mening än Dagens Nyheter. Ja, då regeringens utrikespolitik godtas av de demokratiska partiledningarna, skulle rent av vår neutralitet allmänt anses vara av den totala art som tänker sig möjligheten av krigisk aktion mot vilket håll som helst.

Tills vidare bör dock antas att den socialdemokratiska tidningens ord fällt i ren tanklöshet. Kan hr Erlander eller ens hr Undén tänka sig att Sverige under vissa betingelser skulle strida på den ryska despotins sida mot västerlandet, trots sin insikt om att denna despotis seger också innebure att Sveriges oberoende och svenskarnas frihet förintades? Skulle rent av hrr Ohlin och Domö vara ense om att detta kan bli konsekvensen av den neutralitetspolitik de gillar och stöder? Det är tillräckligt att framställa frågan; svaret kan inte bli mer än ett. En sådan neutralitet till döds kan inte ingå i de demokratiska partiledningarnas perspektiv.